

סוגרים שבוע

מספרים ש...

תחנת הדלק שהתחלפה

בני הצעיר היה רתוק למיטתו לאחר ניתוח. ביקשתי מגיסתי לשלוח לי את משחק 'תחנת הדלק' של חברת הצעצועים 'פישר פרייס', כדי להעסיקו. היא חיפשה וחיפשה אך לא הצליחה למצוא מישהו שיוכל להעביר את הצעצוע לביתי שבקצה השני של העיר. הייתי זקוקה לצעצוע הזה באופן די נואש, ולכן - בניגוד למה שהכתיב לי הגיוני הישר - החלטתי לשאול באופן זמני את המשחק משכנה הגרה בדלת מולנו. הצעצועים של ילדיה נראים כחדשים, ו-תחנת הדלק שלהם היתה במצב מצוין. שמרנו על הצעצוע בזהירות גדולה. לאחר מספר ימים דפקה אותה שכנה על דלת ביתנו כשהיא בקושי מצליחה לכלוא את זעמה. לא זו בלבד ש' תחנת הדלק הפכה לגרוטאה תוך ימים ספורים בלבד, האשימה אותי, אלא שלא היה בי העוז להתנצל על כך, והשארתי את הצעצוע ליד דלת הכניסה שלה, מבלי לומר דבר! עמדתי המומה. נכנסתי אל החדר השני ושבתי כשבידי 'תחנת הדלק' שלה, שלמה לחלוטין ובדיוק באותו המצב בו נמסרה. כעת שתינו הוכינו בתימהון. היא שבה לביתה וחזרה כשבידיה 'תחנת דלק' מוכה וחבולה, אותה זיהיתי מיד כזו השייכת לגיסתי! מאוחר יותר התברר לנו מה קרה: גיסתי מצאה סוף סוף שליח שהיתה לו אפשרות למסור לנו את המשחק. השליח מצא את דלת ביתנו נעולה, והניח את הצעצוע ליד הדלת. מנקה הבנין שהגיע באותו יום, הרחיק את הצעצוע רק במעט, וכך מצאה אותה שכנתי מול דלת ביתה! מתוך "הצד השני של הסיפור"

נקודה למחשבה: האם נתקלתם פעם במצב בו היה לכם 'ברור מעל לכל ספק' שמישהו התנהג כלפיכם בצורה פוגעת וחסרת התחשבות, ולבסוף התברר שזו היתה טעות? כיצד הגבתם אז? מה עושים כדי למנוע מקרים כאלו?

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

עבדים - "והוצאתי אתכם מתוֹזֹת סִבְלֹת מצְרַיִם" (ו, 1) – מדוע נגזר על בני ישראל לסבול משעבוד ועינוי נורא במשך שנים רבות? למה העם היהודי היה צריך להתחיל את דרכו כְּעַם בתור עבדים? איך זה השפיע על התודעה הלאומית שלנו?

מוגבלויות - "הֲאֵין אֲנִי עֶרְלָ שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲהַ" (ו, 1) – איך אנחנו כחברה וכפרטים מתייחסים לאנשים בעלי מוגבלות? הייתם מקבלים לעבודה אדם כזה (מזכירה מגמגמת/מתכנת מחשבים כבד שמיעה)? מתי בפעם האחרונה ראיתם ברחוב או באוטובוס אדם עם כיסא גלגלים? מה זה אומר, לדעתכם?

על טבעי - "וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם זֹרְטָמִי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כֵּן" (ו, יא) האם אתם מאמינים במציאות של כוחות על טבעיים? כיצד אתם מתייחסים לסיפורי מופתים והצלחות של "בעלי כוחות" על טבעיים? האם בעת מחלה, התלבטות לגבי לימודים או עבודה, קשיים בבחירת בן/ת זוג תהיו מוכנים להיעזר באדם כזה שמבטיח לשפוך אור על עתידכם?

מתוך הפרשה

תקציר הפרשה: אחרי ש'נכשלה' השליחות הראשונה לפרעה והוא רק הכביד את העבודה, ה' מחדש את השליחות ומחזק את משה ואהרן במשימתם * שמות צאצאי השבטים ראובן, שמעון ולוי והיחוס של משה ואהרן * שבע המכות הראשונות למצרים: דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין, ברד * פרעה בכל זאת מחזק את ליבו ומסרב לשלח את ישראל.

להוציא את מצרים מישראל

"יותר קל", אמר פעם ראש הממשלה הראשון, דוד בן גוריון, "להוציא את היהודים מהגלות, מאשר להוציא את הגלות מהיהודים".

יציאת מצרים היא לא רק מעשה טכני של העברה. מין 'גזר-הדבק' כזה - לקחת את העם ממצרים ולשים אותו בארץ ישראל. מה שנדרש כאן הוא **מהפך יסודי בנפש** של עם ישראל. להפוך מעבדים נרצעים הכפופים למצרים ולתרבותה, לבני חורין הפתוחים לקבל את תורת ה'. ייתכן שזו הסיבה שעשרת המכות נפרשו, לפי חז"ל, על פני שנה שלימה! אם המטרה היתה רק "לשכנע" את פרעה לשחרר את ישראל, הרי היה יעיל יותר להביא את כל המכות בבת אחת ולשבור אותו ברגע. אבל אולי יותר משהיו המכות עונש למצרים ואמצעי לחץ על פרעה, הן היו חשובות בשביל עם ישראל. אחרי מאתיים ועשר שנים של שעבוד נורא ורמיסתם על ידי המצרים, העם היה צריך לראות מציאות אחרת. מציאות בה האדונים הגאים שלהם מושפלים וסובלים, ואילו הם - העבדים, ניצלים ומצליחים. הם נצטוו לבקש מהמצרים כלי כסף וזהב ואף לקחת את אלוהי מצרים, השה, ולהקריב אותו כקורבן. כל המעשים הללו פעלו כדי **לחזק בתוכם את הרגשת החירות והכבוד העצמי**.

האם התהליך עזר? האם עם ישראל השתחרר באמת ממצרים? מסתבר שלא לגמרי. לא פעם, במדבר, בעת שמתגלה קושי, מיד הם חוזרים לרעיון לשוב למצרים ומתרפקים עליה בגעגועים - "זכרנו את הדגה אשר אכלנו במצרים". ייתכן שזו הסיבה שדור יוצאי מצרים בסופו של דבר לא נכנס לארץ. הוא פחד לעשות את זה, ולכן מת במדבר. רק בניהם שנולדו כבר כבני חורין יזכו להשלים את התהליך, לעשות את הצעד הבא ולהיכנס לארץ.

גם היום, כמעט שלושת אלפים וחמשת מאות שנה לאחר מכן, עם ישראל מתמודד עם האתגר של 'לצאת ממצרים'. השפעה של גלות ארוכה של אלפיים שנה חילחלה עמוק לנפש של העם, וכמה עשרות שנים לא מספיקות עדיין כדי להשתחרר ממנה לגמרי. אחת המשימות העומדות בפני עם ישראל היום היא **להיות בן חורין באמת**. עצמאי, נאמן לדרכו ומשחרר מכל כפיפות לגורמים זרים.